

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 26.06.2018		
Орг. јед.	Број	Прилог
	1086/1	

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ОДГОВОР КОМИСИЈЕ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ИЗБОРУ АНЕ ЂОРЂЕВИЋ у истраживачко звање истраживач-сарадник НА ПРИГОВОР на извештај (Извештај Комисије бр. 865/1 од 24.05.2018, Приговор бр. 1073/1 од 25.06.2018. године, приговор упућен поштом 22. 06. 2018)

Комисија за писање извештаја о избору Ане Ђорђевић у истраживачко звање истраживач-сарадник, у саставу проф. др Гордана Јовановић, проф. др Драган Попадић и проф. др Александар Бауцал размотрила је приговор који је проф. др Небојша Петровић упутио на извештај у којем се предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду да се Ана Ђорђевић изабере у звање истраживач сарадник.

Као чланови Комисије, која је изабрана да припреми извештај, изражавамо потпуну подршку институцији приговора на извештај Комисије пошто се на тај начин обезбеђује одговорност рада Комисије и доношење исправне одлуке. Из тог разлога пажљиво смо размотрили примедбе проф. др Небојше Петровића и аргументе које наводи у прилог тим примедбама.

У суштини проф. др Небојша Петровић у свом приговору оспорава да је коауторски рад Биљане Станковић, Милице Скочајић и Ане Ђорђевић, објављен у часопису Лимес плус, под насловом „Управљање порођајем у Србији: медицинске интервенције и порођајна искуства“ психолошки рад. Аутор приговора тврди да је чланак „генерално јасно НЕПСИХОЛОШКИ“, и на основу тога закључује да није испуњен један од услова за избор у истраживачко звање истраживач-сарадник.

Комисија указује на то да је Законом о научноистраживачкој делатности услов који се приговором оспорава дефинисан као „један објављен рецензиран рад“, без икаквих даљих спецификација. Не може се оспоравати да је тај услов испуњен , тј. да кандидаткиња има један објављен рецензиран рад.

У одговору на приговор да је рад «непсихолошки», Комисија указује на то да је уверење, које заступа аутор приговора, да су границе психологије, јасне, чврсте и непроменљиве, само једно од схватања у историји и теорије психолошке науке. Управо савременија схватања указују на то да је свако знање, па и научно психолошко, резултат сложених процеса конструкције у којима учествују и вансазнајни чиниоци. Историја психологије такође пружа обиље потврда о врло различитим одређењима психологије.

Рад, чији се психолошки карактер приговором оспорава, заступа културно-историјско схватање – и психолошких појава и саме психологије. То је, иначе, једна од плодотворнијих теоријских оријентација у последњим деценијама развоја психологије. Основни став културно-историјског приступа подразумева узајамно обликовање психе и друштва, културе. Несумњиво је да је битан аспект савремене културе управо технологија и технолошко посредовање активности које су се раније одвијале углавном без видљивих посредовања и утолико је и технологија психолошки релевантна.

Као што је самим насловом експлицирано, рад се бави односом искустава жена и медицинске технологије, у специфичном контексту породиштва. Дакле, предмет истраживања јесу управо искуства, порођајна искуства, жена. Оспоравати психолошки карактер рада који се бави искуствима појединаца нема покриће ни у традиционалним ни у савременијим схватањима психологије.

У раду је коришћена методологија уобичајена у психолошким истраживањима, што такође потврђује научни психолошки карактер рада. Примењена истраживачка методологија далеко превазилази пример који аутор приговора користи да би оспорио психолошки карактер рада, поредећи примењену методологију испитивања искуства жена са питањем лекара о томе како се пацијент осећа.

Аутор приговора подсећа да је је прва ауторка рада на нашем факултету одбранила докторску дисертацију на сличну тему («Дистрибуирана субјективност у трудноћи: селф, тело и медицинска технологија»). Ни на одељењу ни на факултету нико, па ни аутор приговора, ни тада ни касније није оспоравао ни тему докторске дисертације, ни стечено звање доктора психолошких наука, ни потоњи избор у звање. Из тог разлога, Комисија сматра да су управе такве одлуке Одељења за психологију, Наставно-научног већа и Универзитета у Београду додатна потврда оцене Комисије да објављени рад јесте психолошки.

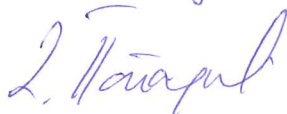
Напомињемо да је на седници Одељења за психологију, одржаној 14. јуна 2018. разматран приговор који је проф. др Небојша Петровић упутио Одељењу и да је после расправе Одељење за психологију једногласно прихватило Извештај комисије. Пошто колега Петровић у приговору одбацује позивање на мотиве који могу стајати иза изречених приговора као ваљан аргумент, Комисија изражава потпуно слагање са таквим ставом и додаје да је колега Петровић погрешно обавештен да је у одговору на његов допис Одељењу било позивања на његове неблагонаклоне мотиве. Напротив, члан комисије који је на седници у име комисије одговарао на изнете примедбе инсистирао је да се разговара само о оправданости примедби у приговору, а никако и о мотивима због којих је приговор упућен. Такав став Комисија заступа и у овом одговору на званичан приговор проф. др Небојше Петровића.

На крају, Комисија се слаже да поштовање закона, критеријума и академских норми обавезује све чланове академске заједнице. Комисија се у свему руководила тиме и сматра да својим извештајем ничим није угрозила углед Филозофског факултета у Београду.

На основу свега наведеног Комисија је закључила да оцене и аргументи који се наводе у приговору проф. др Небојша Петровића не могу да се прихвате и остаје при оценама и аргументима који су наведени у Извештају. На основу чињенице да Ана Ђорђевић испуњава све услове за избор у звање истраживач- сарадник, Комисија предлаже да Наставно-научно веће прихвати извештај Комисије и Ану Ђорђевић изабере у звање истраживач-сарадник.

С поштовањем,

проф. др Гордана Јовановић

проф др Драган Попадић

проф. др Александар Бауцал

Београд, 26. јуна 2018.